

Gert Petersen (SF):

Vi vil ikke stille os absolut afvisende over for forslaget om ratifikation, men på den anden side vil jeg ikke nægte, at vi på en lang række punkter er skeptiske, og jeg ville under alle omstændigheder anse det for forkert, om ikke forslaget blev underkastet udvalgsarbejde, så man dér fik lejlighed til at børe nærmere i det.

Selve grundprincippet: at en række lande står solidarisk for at sikre forvridninger i den internationale handel og især for at modvirke importbegrænsninger og slige sager, har vi ikke det mindste imod, og det ser jo også i og for sig rimeligt og uskyldigt ud, at det er noget, OECD tager sig på, det forekommer jo på en måde som ganske naturligt for OECD.

Når jeg alligevel også må give udtryk for skepsis, er det, fordi forslaget netop i denne form er koblet meget stærkt sammen med en bestemt form for udenrigspolitik, ført af en bestemt supermagt, nemlig Amerikas Forenede Stater. Som det meget rigtigt og åbenhjertigt siges i bemærkningerne, er dette her jo startet med udenrigsminister Kissingers tanker om et modspil over for udviklingslandene, først og fremmest de olieproducerende udviklingslande, men i virkeligheden den samlede tredje verden, et modspil over for disse lande fra industrilandene, underforstået: fra de kapitalistiske industrilandes side.

Der er altså denne undertone, som jeg bemærket godt ved man benægter fra regeringens side, lige så vel som man benægter det fra USA's side, der er denne undertone af konfrontation med den tredje verden, som vi også stødte på i forbindelse med oprettelse af det internationale energiagentur.

Det er sådanne forhold, som gør, at hvad der egentlig kunne være et rimeligt princip, her undergår en forvridning, således at man alligevel må være skeptisk over for det.

Jeg kunne også godt have lyst til at spørge, om der overhovedet er behov for, om Danmark har et reelt behov for deltagelse i denne form for internationalt fondssamarbejde. Vi har i forvejen trækningsrettigheder i ekstraordinære valutariske situationer fra den internationale valutafond. Vi er — jeg skal erkende mod vores vilje, men bevares, nu er vi det — blevet medlem af fællesmarkedet, hvor der også er

oprettet et solidarisk lånearrangement mellem medlemslandene, et arrangement, som på mange måder i øvrigt minder om dette her. Og så kunne man egentlig godt spørge: er der overhovedet noget som helst reelt behov for deltagelse fra dansk side i den internationale fond, der her er tale om?

Dertil kommer, at når man ser på fondsbestemmelserne, ja, så vil jeg da sige, at noget af det, som tidligere talere har været meget begejstrede for, netop er noget, der får mig til at blive skeptisk. Hvad angår lånebetingelserne, opstilles der to, som jeg bider mærke i, og det er, at for at opnå lån skal det pågældende land i fuldt rimeligt omfang have gjort brug af sine valuta-reserver. Ja men hvordan afgør man, om det i fuldt rimeligt omfang har gjort brug af sine valuta-reserver? I rimeligt omfang, det vil vel sige sådan, som den almindelige kapitalistiske økonomis principper tilsiger én at gøre. Hvad selve betingelsen for lån angår, har jeg ikke det mindste imod, at det er et formål at undgå eksportforvridninger og eksportbegrænsninger, men jeg er i høj grad skeptisk over for den betingelse, at man skal stimulere produktionen osv. Hvis det opstilles som en betingelse, kan det godt gribe afgørende ind i den samlede økonomiske politik, som måske et andet flertal her i dette hus en dag kunne ønske at føre, en politik, som i højere grad gik ud på at begrænse væksten selektivt på bestemte områder og lægge mere vægt på fordelingspolitikken. Det har jeg i øvrigt hørt udenrigsøkonomiministeren tale om ved flere lejligheder, og jeg tror, hans egne intentioner, som han har givet udtryk for, kan blive vanskeliggjort af de betingelser, man her skal underkaste sig.

Uanset at vi altså kan se, der er noget rimeligt i selve dette, at man solidarisk støtter hinanden, spørger vi os, om der overhovedet er behov for det, fordi vi allerede er med i en del af disse ordninger, og vi spørger os, om ikke ulemperne ved netop denne ordning er så tunge og store, at de opvejer de fordele, der måtte være.

Jens Kristian Pedersen (KrF):

I hr. Honorés sted skal jeg i al korthed på kristeligt folkepartis vegne meddele, at vort parti tilslutter sig Danmarks ratifikation af aftalen om oprettelse af en finansiel